

[Elsø-Mærte Ross.]

den nuværende form for mægling og heller ikke selve udtrykket mægling tilfredsstillende, men jeg synes, det er værd at overveje at erstatte mæglingsinstituttet med et oplysnings- eller vejledningsinstitut, som kunne fremlægge for begge parter samtidig, hvilke økonomiske, skattemæssige, bolig-mæssige og sociale konsekvenser en skilsmisse vil medføre i deres tilfælde. Så vil de bedre kunne overse deres situation.

Højesteretsdommer Jørgen Trolle mener, at ægteskabssager nu skal passere alt for mange forskellige myndigheder. Han har foreslået, at særlige ægteskabsretter udstyret med fornøden bistand skulle kunne tage sig af alle opgaverne og følge sagerne fra først til sidst. Det var der dog ikke tilslutning til i kommissionen. Jeg synes, det for parterne måtte være både tidsbesparende og fordelagtigt, at ét organ fik overblik over alle relevante forhold og deres indbyrdes sammenhæng.

Amtsfuldmægtig Andrup har foreslået alt samlet under en administrativ institution, der skulle have alle afgørelser under sig og eventuelt begrunde sine afgørelser, der skulle kunne indankes. Det undrer mig, at SF, der taler om nytænkning, ikke har taget dette spørgsmål op, da det ikke mindst for den svage part måtte være af betydning. Jeg er ikke i stand til at afgøre, om Trolles eller Andrups forslag ville være det bedste. Men i begge tilfælde kunne parterne, hvis mægling, vilkårsforhandling, partsforhandling og eventuel domsforhandling blev samlet under ét, nøjes med blot én gang at gøre rede for deres forhold, medens de nu er nødt til at gøre det om og om igen over for forskellige myndigheder, der ikke samarbejder. Disse gentagelser kan føles meget belastende. Hvis kun ét organ fik alle oplysninger og behandlede alle spørgsmål, ville ægtefællernes forhold langt bedre kunne bedømmes som et samlet hele og beslutninger, der nu træffes spredt, få en rimelig relation til hinanden. Der ville f. eks. blive mulighed for inden bidragspligtens afgørelse at indhente oplysninger hos de sociale udvalg om den faktiske bilstandsevne, hvis vi overhovedet skal bibeholde bidragspligten. Man kunne også indhente oplysninger gennem familierådgivning, hvis en sådan insti-

tution havde været i forbindelse med familien.

Ved afgørelsen af, hvem af parterne der skal have forældremyndigheden, ville samlede oplysninger om alle familieforhold være værdifulde og f. eks. bedre gøre det muligt, at moderen ikke næsten automatisk får tildelt børn under 2 år, men at også faderen får sin chance. De samme oplysninger vil også være relevante ved afgørelsen af samkvemsret, og jeg synes, det ville være rimeligt, at forældremyndighed og samkvemsret blev afgjort samtidig og af samme myndighed. Man ville have langt bedre mulighed for at afgøre, hvad der på begge områder virkelig tjente barnets tarv bedst.

Jeg vil bede om, at udvalget får Trolles og Andrups artikler, og at disse synspunkter må indgå i overvejelserne.

**Kjær Rasmussen:** Ja, jeg skal undlade at hælde moralske skraldespande ud over hr. Poul Dams hoved; han har jo ligesom fået et par stykker af dem her i dag.

Ifølge forslagsstillerne er det foreliggende forslag tænkt som en afløsning af regeringens forslag. Lad det være sagt med det samme: i mange henseender er det et bedre forslag. Man fjerner helt det forældede forlovelsesafsnit. Man bringer teorien på linje med nugældende praksis derved, at også manden kan indgå ægteskab ved det fyldte 18. år. Man vil åbne adgang til separation, blot én part kræver den, og endelig foreslås den kirkelige vielse afskaffet. Disse forslag anerkender vi som værende bedre end regeringens.

Derimod kan det nok virke som et tilbageslag, at ingen overhovedet under 18 år skal kunne indgå ægteskab. I dag er det dog således, at en pige under 18 år med barn i vente godt kan blive gift med særlig tilladelse. Med den nugældende ordning opnår moderen dog ved at gifte sig det utvivlsomme gode at blive personligt myndig. Forslagsstillerne har jo formentlig en opfattelse af, at forældrene ikke skal kunne tvinge deres unge datter ind i et ægteskab, fordi hun skal have et barn. Jeg tror sådan set, det ville være bedre, om pigen blev personligt myndig alene i kraft af barnet; så ville hun i hvert fald have mulighed for at flytte sammen med faderen eller en